

পাঠ-৩

অসমৰ সংস্কৃতি

আমাৰ বাজাৰ অসম বিভিন্ন জাতি-উপজাতিৰ মিলনভূমি। ইয়াত থকা জাতিসমূহৰ লগতে জনজাতিসকলৰ ভাষা আৰু সংস্কৃতিয়ে ওকৰত্তপূৰ্ণ অবদান আগবঢ়াই আহিছে। জনজাতিসকলৰ ভিতৰত বড়ো-কছাৰী, দেউৰী, তিৰা, গাৰো, ডিমাছ, মিহিং, আদিবাসী আৰু বাভা আদি প্ৰধানকৈ উল্লেখযোগ্য। ইয়াৰ উপৰি ভাৰতৰ ভিন্ন প্ৰান্তৰ পৰা হিন্দী, বাংলা, নেপালী আদি ভাষা-ভাষী লোকো ইয়াৰ বাসিন্দা। অসমত বসবাস কৰা জাতি-জনগোষ্ঠীসমূহ নিঃস্ব ভাষা, সাহিত্য, সামাজিক বীতি-নীতি, সাজ-পাৰবৰ বৈশিষ্ট্য, আ-অলংকাৰ আৰু উৎসৱ-পৰ্বণ আদিবে পুষ্ট। এই সকলো জাতি-জনগোষ্ঠীৰ নিজা নিজা সংস্কৃতি আছে। কিন্তু নৈৰ পানী গৈ সাগৰত মিলি যোৱাৰ দৰে এই সকলো সংস্কৃতিৰ আধাৰত বৃহৎ অসমীয়া সংস্কৃতি গঢ় লৈ উঠিছে। সেয়েহে, অসমীয়া সংস্কৃতি বুলিলে এক উমেহতীয়া সংস্কৃতিৰ কথা বুজা যায়।

- > তোমালোকৰ নিজৰ নিজৰ অঞ্চলত কোন কোন জনজাতিৰ লোক বাস কৰে?
- > অন্যান্য ভাষাবে কথা পতা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তোমালোকৰ বিদ্যালয়ত আছেন? যদি আছে, তেওঁলোকে কি কি ভাষাবে কথা পাতে?

অসমত বাস কৰা
সকলো জাতি-জনগোষ্ঠীৰ
ভাষা-সাহিত্য, সংগীত-নৃত্য,
আচাৰ বাৰহাৰ, সাজ-পাৰ, আ-
অলংকাৰ, বিবাহৰ পদ্ধতিৰ
লগতে ধৰ্মীয় ধ্যান-ধৰণাৰ
পৰম্পৰাগত সমষ্টিৱ সাধিত হৈ অসমীয়া সংস্কৃতি গঢ় উঠিছে।

অসমীয়া সংস্কৃতিলৈ অবিহণ
যোগোৱাত মহাপুৰুষ শ্রীমন্ত শংকৰদেৱৰ
অবদান উল্লেখযোগ্য। মহাপুৰুষজনাৰ
আবিৰ্ভাৰ পাছত অসমীয়া জাতিৰ গঠন
প্ৰক্ৰিয়া অধিক সংহত আৰু গতিশীল হৈ
পৰে। মহাপুৰুষজনাৰ অবদানে অসমীয়া
সমাজত এটা শক্তিশালী অসমীয়া সংস্কৃতি গঢ় তোলে।

শ্রীমন্ত শংকৰদেৱৰ কালানিক
চিত্ৰ

মহাপুৰুষ শ্রীমন্ত শংকৰদেৱৰ অবিহনে অসমীয়া
সংস্কৃতিৰ কথা ভাৰিৰ নোৱাৰি। তেওঁ এফালে যিদেৱে গীত-
পদ, ভাওনা আদিৰ সৃষ্টি কৰিলে আনফালে তেওঁ নিজ
উদ্ভাৱনাৰে খোল-তাল আদিৰো সৃষ্টি কৰি অসমীয়া সংস্কৃতিক
এটা স্বকীয় কপত প্ৰতিষ্ঠিত কৰিলে। মহাপুৰুষ জনাই সৃষ্টি
কৰা নামঘৰ আৰু সত্ অসমীয়া কৃষ্ণৰ বৰখুটা। তেখেতে সৃষ্টি
কৰা সত্ৰীয়া নৃত্য সমগ্ৰ ভাৰততে সম্মান লাভ কৰিছে।

অসমীয়া সংস্কৃতি গঢ় তোলা কিছুমান উপাদানৰ বিষয়ে জানি লওঁ আহা—

পুৰণিকালৰে পৰা অসমীয়া সমাজত কিছুমান বীতি-নীতিৰ
প্ৰচলন হৈ আহিছে। কিছুমান কাম-কাজ বা নীতি-নিয়ম বহুদিনৰ
পৰাই ধাৰবাহিকভাৱে চলি আহিছে। এই বীতি-নীতিৰোৱে
সমাজখন শৃংখলাবদ্ধভাৱে চলিবলৈ সহায় কৰে। যেনে— ঘৰলৈ
আলহী আহিলে তামোল-পাণ আৰু চাহ-জলপান আগবঢ়েৱা,
পৰিয়ালৰ জেষ্টজনক সম্মান কৰা, কাতি বিহুৰ দিনা তুলসীৰ
তলত আৰু খেতিপথাৰত চাকি জুলোৱা আদি।

- > তোমালোকৰ অঞ্চলত সদায় চলি অহা কিছুমান বীতি-নীতি উল্লেখ কৰি তালিকা এখন প্ৰস্তুত কৰা।

অসমৰ স্থানীয় ভাষা অসমায়। হয়াৰ ডপাৰ অসমত বিভিন্ন জনজাতায় ভাষা আৰু হংগা, বাংলা, নেপালী আদি ভাষাও প্ৰচলন হৈ আছে। অসমীয়া ভাষাত বিভিন্ন জনজাতীয় ভাষাসমূহৰ শব্দ সোমাই আছে। অসমীয়া সাহিত্যই লিখিত কথ পোৱাৰ আগতে নানা গীত-পদ, ঘৰকৰা-যোজনা, সাঁথৰ, সাধুকথা আদি লৌকিকভাৱে চলি আছিছে।

- তোমালোকৰ অঞ্চলত কি কি ভাষা কোৰা লোক আছে?
- তোমালোকে জনা দুখন অসমীয়া গল্প পুঁথিৰ নাম লিখা?

কোনো এটা জাতিৰ সাজ-পাৰে সেই জাতিটোৰ সংস্কৃতিৰ পৰিচয় দিয়ে। অসমত বাস কৰা বিভিন্ন জাতি আৰু জনজাতিসকলৰো নিজা নিজা সাজ-পাৰ আছে। সাধাৰণতে অসমৰ মহিলাসকলে বিহা, মেথেলা, চাদৰ আদি পিঙ্কে। পুৰুষে ধূতি, চেলেং-চাদৰ, কুর্তা আদি পিঙ্কে। জনজাতীয় লোকসকলৰো নিজৰ নিজৰ সাজ-পাৰ আছে। তেওঁলোকৰ সাজ-পাৰ সাধাৰণতে উজ্জল বঙ্গৰ হয়। যুগৰ লগতে মানুহৰ সাজ-পাৰৰো পৰিৰৰ্তন ঘটে, সেয়েহে আজিকালি পুৰুষে লং-পেণ্ট, চার্ট, পাইজামা আৰু মহিলাসকলে শাৰী, চুৰিদাৰ আদি পৰিধান কৰা দেখা যায়।

তলৰ তালিকাৰ পৰা কিছুমান জনজাতীয়লোকৰ সাজ-পাৰৰ নাম জানি লওঁ আহা—

জনজাতি	মহিলাৰ সাজ-পাৰ	পুৰুষৰ সাজপাৰ
বড়ো	দখনা, ফালি	গামোছা, আৰ'গাই
মিচিং	এগে গাছৰ, ৰিবি গাছেং, গেৰ	মিবু গালোক, গনচা ওগান, টঙালি
তিৰা	ছচকাই, ফাচকাই	ঠানা, টাগলা, ফাগা
ডিমাছ	বিণু বিজান্ধাই, ৰিখাউছা, জিচু	বিছা, বিমছাউ, গাইনথাউ, পাগৰি
কাৰি	পিনি, পেকক, ৰামকক, চেলেং	চইহংথৰ, চেলেং, প'হ

অসমীয়া সমাজত আ-অলংকাৰৰ গুৰুত্ব অতি বেছি। বিবাহ, নৃতা, উৎসৱ-পাৰ্বণ আদিত আ-অলংকাৰৰ ব্যৱহাৰ কৰাটো পৰম্পৰা। অসমীয়া সমাজত পৰম্পৰাগতভাৱে চলি অহা কিছুমান আ-অলংকাৰ হ'ল— কেক, জোনবিৰি, ঢোলবিৰি, গামথাৰ, লোকাপাৰ, খোপাফুল, কাগফুল, গলপতা, আঙঠি, থুৰীয়া, ডুগডুগী, নাকফুল আদি।

- তোমালোকৰ অঞ্চলত বাস কৰা কিছুমান জাতি-জনজাতিৰ সাজ-পাৰ আৰু অলংকাৰৰ নাম লিখা।

বিহু অসমীয়াৰ জাতীয় উৎসৱ। সেইবাবে জাতি-ধৰ্ম নিৰিশেষে সকলো অসমীয়াই বিহু উৎসৱ পালন কৰে। জাতীয় উৎসৱৰ মাজেৰে জাতিৰ সভ্যতা-সংস্কৃতিৰ প্ৰতিফলন হয়। অসমৰ জাতীয় উৎসৱ বিহু কৃষিভিত্তিক হোৱা বাবেই অসমৰ সকলো জনজাতিয়েই এই বিহু পালন কৰে। অৱশ্যে জনজাতিসমূহৰ কিছুমান নিজস্ব পৃথক বীতি-নীতি থাকে আৰু বিহু কেইটা সামান্য পৃথকভাৱে পালন কৰে। বড়োসকলে বৈশাঙ্গু আৰু খেৰাই পূজা পালন কৰে। কাৰিসকলে বংকাৰ আৰু হেছা, মিচিসকলে আলি-আই-লিগাং পালন কৰে। ডিমাছসকলৰ ঘাই উৎসৱ হৈছে বাজিনগাৱা আৰু হানিগাৱা। বাভাসকলে বাইঝো, দেউৰীসকলে বৈশাগীত আদি উৎসৱ পালন কৰে। এই সকলোৰো উৎসৱৰ কৃষিৰ লগত জড়িত। ইয়াৰ উপৰি অসমত কিছুমান ধৰ্মীয় আৰু সামাজিক উৎসৱো পালন কৰা হয়।

➤ তলৰ কোনটো গীতৰ লগত কি কি বাদা ব্যবহাৰ কৰা হয় লিখা—

বিশ্ববৰ্গীয়

বৰগীত

জিরিয়

ଶ୍ରୀକଣ୍ଠ

অসমীয়া সংস্কৃতিৰ আন দুবিধ নৃত্য
হ'ল— পুতুলা নাচ আৰু ওজাপালি।
পুতুলা নাচৰ সহায়ত বামায়ণ মহাভাৰতৰ
কাহিনী ৰূপায়ণ কৰা হয়। ওজাপালি
অসমৰ পুৰণিকলীয়া গীত-নৃত্য অনুষ্ঠান।

➤ তোমালোকে কি কি উৎসর পালন করা লিখা।

অসমীয়া মানুহৰ খোৱা-বোৱাত স্বকীয় বৈশিষ্ট্য আছে। অসমৰ মাটি ধান খেতিৰ বাবে উপযোগী। সেইবাবে অসমৰ মানুহৰ প্ৰধান খাদ্য হৈছে ভাত। তাৰ উপৰি অসমৰ মানুহে চাউলৰ পৰা বিভিন্ন খাদ্যবস্তু প্ৰস্তুত কৰি লয়।

এই খাদ্যবোর হ'ল চিবা, মুবি
সুরক্ষা, আঁখৈ, সানহ, কৰাই
গুড়ি, কোমল চাউল, তিল
পিঠা, ঘিলা পিঠা আদি।

ଇଯାର ଉପର୍ବି ଅସମ୍ବର ମାନତେ ନାନା ଧରଣର ଶାକ-ପାଚଲି, ଫଳ-ମୂଳ ଆଦି ଆହାର ହିଟାପେ ଗ୍ରହଣ କରେ ।

অতি প্রাচীন কালত ভাৰত তথা ভাৰতৰ বাহিৰৰ দেশৰ পৰা ভিন পথেদি বিভিন্ন জনগোষ্ঠীয় লোকসকল অসমলৈ আহিছিল বুলি আমাৰ পণ্ডিতসকলে কৈছে। উদাহৰণস্বরূপে— অস্ত্ৰিক, তিব্বতধৰ্মী, ককেছীয়, টাই মংগোলীয় গোষ্ঠী আদি। তেওঁলোকৰ সংস্কৃতিৰ প্ৰভাৱ অসমীয়া সংস্কৃতিত পৰিছে বুলি পণ্ডিতসকলে স্বীকাৰ কৰে।

ଅନୁଶୀଳନୀ

১ | উকুর লিখা—

- (ক) অসমত বাস কৰা জনজাতিসংঘের নাম লিখা।
(খ) কিছুমান আ-অলংকারের নাম লিখা।
(গ) তিনিটা নৃত্যের নাম লিখা।
(ঘ) প্রাচীনকালত অসমলৈ আহা তিনিটা জনগোষ্ঠীৰ নাম লিখা।
(ঙ) চাউলৰ পৰা তৈয়াৰ কৰা চাৰিবিধি খাদ্যবস্তুৰ নাম লিখা।

୧୦ । 'କ' ଅଂଶର ଲଗତ 'ଖ' ଅଂଶ ମିଳୋରା —

'ক'	'খ'
বড়ো	বিশ্ব বিজাঞ্ছান্তি
ডিমাছা	পিনি
কাৰি	মেখেলা
অসমীয়া	দথনা

୩ | ଖାଲୀ ଠାହି ପୂର କରା—

- (ক) খেবাই পূজা _____ সকলে পালন করা উৎসব।
(খ) কার্বিসকলৰ ঘাই উৎসব _____ আৰু _____.
(গ) মিচিংসকলে _____ পালন কৰে।
(ঘ) ডিমাছাসকলৰ ঘাই উৎসব হৈছে _____ আৰু _____

৪। অসমীয়া সংস্কৃতি বলিলে কি বুজা?

৫। অসমীয়া সংস্কৃতিক অধিক শক্তিশালী বৃপত গঢ়ি তোলা মহাপুরুষ গবাকীর নাম কি? মহাপুরুষ গবাকীয়ে অসমীয়া সংস্কৃতিত আগবঢ়েৰা আৰদনসমহ কি কি?

୬। ଚମୁଟୋକା ଲିଖା—

- (ক) উৎসর-পার্বণ (খ) বাদ্যযন্ত্র (গ) নৃত্য-গীত (ঘ) বীতি-নীতি

৭। এখন শবাইর ছবি আঁকা

